ಸೃಜನಿ

SRUJANI: Indian Journal of Innovative Research and Development (SIJIRD)
Volume-2 Issue 1, March-April 2023, Pp. 99-106
Bi-Monthly, Peer-Reviewed, Open Access, Indexed Journal

I S S N: 2583-3510
SIRDF JOURNALS
editor@srujani.in
www.srujani.in

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳು: ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ

ಮನೋಜ್ ನಾಯ್ಕ್ ಹೆಚ್.ಎಲ್[1] & ಡಾ. ಉದ್ದಗಟ್ಟ ವೆಂಕಟೇಶ್[2]
[1]ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ & [2]ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು
ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಭಾಗ, ಕುವೆಂಪು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ.

Abstract:
ಭಾರತ ದೇಶವು ವಿಭಿನ್ನ ಭಾಷೆ, ಜಾತಿ, ಧರ್ಮ, ಜನಾಂಗಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದ ಜನಸಮುದಾಯಗಳು ದೈಹಿಕ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ವರ್ತನೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮಾದರಿಯಲ್ಲೂ ಪರಸ್ಪರ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜಾತಿಗಳು ಉಪ-ಜಾತಿಗಳಾಗಿ, ಭಾಷೆಗಳು ಉಪ-ಭಾಷೆಗಳಾಗಿ, ಪ್ರದೇಶಗಳು ಉಪ-ಪ್ರದೇಶಗಳಾಗಿ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಜನಾಂಗೀಯ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಭಾರತೀಯ ಉಪಖಂಡವು ಈ ರೀತಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಭಾಷಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ವೈಶಿಷ್ಟಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿವಿಧತೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

Keywords: *ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣ, ಜನಸಮುದಾಯಗಳು, ವಿವಿಧತೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆ.*

ಪೀಠಿಕೆ

ಭಾರತವು ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಎರಡನೇ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದ್ದು, ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿನ ಜನರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ರಾಜಕೀಯ ಅಂಶಗಳು ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವೈವಿದ್ಯತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಏಕತೆಯ ಬಂಧಗಳು ಇವೆ. ಭಾರತದ ರಾಜಕೀಯ ಐಕ್ಯತೆಯು ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಏಕತೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಭಾರತವು ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಸಾರ್ವಭೌಮ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಸಂವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಸಂಸತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ, ಜಾತ್ಯತೀತತೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜವಾದದ ಮಾನದಂಡಗಳಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅದೇ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ನಾವು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಭಾರತವು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿಲಾಗಿದೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣದ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳು

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣವೆಂಬುದು ದೇಶದ ನಾಗರಿಕರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಗುರುತಿನ ಅರಿವಾಗಿದೆ. ಇದರರ್ಥ ಭಾರತೀಯರಾದ ನಾವು ವಿವಿಧ ಜಾತಿಗಳು, ಧರ್ಮಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದರೂ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು

Please cite this article a: ಮನೋಜ್ ನಾಯ್ಕ್ ಹೆಚ್.ಎಲ್ & ಉದ್ದಗಟ್ಟ ವೆಂಕಟೇಶ್. (2023). ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳು: ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ. *ಸೃಜನಿ: ಇಂಡಿಯನ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಇನ್ನೋವೇಟಿವ್ ರಿಸರ್ಚ್ ಅಂಡ್ ಡೆವೆಲಪ್‌ಮೆಂಟ್,* 2(1), 99–106.

ಮಾತನಾಡುವಾಗ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಬಲವಾದ ಮತ್ತು ಸಮೃದ್ಧವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಏಕೀಕರಣ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣ ಧರ್ಮ, ಪ್ರದೇಶ, ಜನಾಂಗ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅಥವಾ ಜಾತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಭಿನ್ನತೆ ಗಳಿಲ್ಲದೆಯೇ ದೇಶವನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸುವ ಅಥವಾ ಏಕತೆಯ ಭಾವನೆಯಾಗಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವಾರು ಚಿಂತಕರು ತಮ್ಮದೆಯಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಚಿಂತಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಈ ಮುಂದೆ ಗಮನಿಸ ಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಘುರ್ಯೆ ಜಿ ಎಸ್ ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುವಂತೆ "ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣ ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ಏಕತೆ ಮತ್ತು ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಭಾವನೆ, ಜನರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪೌರತ್ವ (ಡೆಸ್ಟಿನಿ) ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ" ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ಸಿಂಗ್, 2018). *ಇಕ್ಬಾಲ್ ನರೈನ್* ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುವಂತೆ "ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಬಹುಮುಖ ಆಯಾಮವಾಗಿದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಸಮಾಜದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಆರ್ಥಿಕತೆ, ರಾಜಕೀಯ, ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಬಹುಮುಖ ಆಯಾಮ ಏಕೆಂದರೆ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಏಕೀಕರಣವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ಇಕ್ಬಾಲ್ *ನರೈನ್, 1967). ಅಬ್ದುಲ್ ಹಲೀಮ್ ಸಿದ್ದೀಕ್* ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುವಂತೆ "ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣವು ಸಮುದಾಯದ ಏಕೀಕರಣ ಮತ್ತು ಬಲವರ್ಧನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಖಾತರಿಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನವಕುಲ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವ ನಾಗರಿಕತೆಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಲು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣವು ಶಿಕ್ಷಣ ಒದಗಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ಅಕ್ಟರ್, 2017).

ಮೇಲಿನ ಚಿಂತಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ತಿಳಿಯುವುದೇನೆಂದರೆ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯೂ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯೊಂದಿಗೆ ಬದುಕುವುದು, ಸಮುದಾಯದ ಬಲವರ್ಧನೆಗೆ ದುಡಿಯುವುದು ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಸಂಶೋಧನಾ ಉದ್ದೇಶಗಳು

ಈ ಲೇಖನವು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಸಂಶೋಧನಾ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ;

- ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣ ಕುರಿತು ಚಿಂತಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು.
- ರಾಷ್ಟ್ರ–ರಾಜ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು.
- ಭಾರತ ದೇಶದ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸುವುದು.
- ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳು

ಭಾರತದ ಏಕತೆ ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರತೆಯ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಹಿಂದಿನ ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳಿಂದ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಅಂಶಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಕಳೆದ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹೊಸ ಸವಾಲುಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ಇವು ರಾಜ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ

ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಘಟಕಗಳ ವೈವಿಧ್ಯತೆ

ಭಾರತವು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸಮಾಜ–ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವ ದೇಶ. ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜವು ಧರ್ಮ, ಜಾತಿ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಜನಾಂಗೀಯ ಮೂಲದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದು ಗುಂಪನ್ನು ಇನ್ನೊಂದರ ವಿರುದ್ಧ ಎತ್ತು ಕಟ್ಟುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಬ್ರಿಟಿಷರು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತಾವಾದಿ ಚಳವಳಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಭಜಿತ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದ್ದವು, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಗುಂಪನ್ನು ಭಾರತದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ವಿವಿಧ ಗುಂಪುಗಳು ಒಗ್ಗೂಡಿದಾಗ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಾಯಕರು ಈಗ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಗಂಭೀರ ಸವಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಭಿನ್ನ ಗುಂಪಿನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂಯೋಜಿಸುವುದು ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗುಂಪು ತನ್ನದೇ ಆದ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಜೀವನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಸಂಘರ್ಷದ ಗುಂಪುಗಳ ನಡುವಿನ ಮುಖಾಮುಖಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ನೋಡಿದಂತೆ, ಸಮಾಜದ ಸಮತಾವಾದಿ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ವಿಭಜಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ತಂತ್ರವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರ – ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡದಿರುವುದು ಖಂಡಿತ ಅಗತ್ಯ. ಘಟಕಗಳ ವೈವಿಧ್ಯತೆ: ಭಾರತವು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸಮಾಜ. ಇದು ಹಲವಾರು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಗುಂಪುಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಸಂಭಾವ್ಯ ಬೆದರಿಕೆ ಈ ಬಹುತ್ವದಲ್ಲಿದೆ.

ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಗುರುತುಗಳು

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ ರಾಜಕೀಯವು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಗುರುತುಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ಕಾನೂನು ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಸಹ ನೀಡಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರ–ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವ ಆರಂಭಿಕ ಲಾಭಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಗುರುತುಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದವು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುವುದು. ಮತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಯೆಂದರೆ ರಾಜ್ಯಗಳ ಮರುಸಂಘಟನೆಯ ಬೇಡಿಕೆ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಯು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಗುರುತನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕೆಲವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂಶಗಳು ಅದನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕೆಲವು ವಿಭಾಗಗಳು ರಾಜ್ಯಗಳ ಮತ್ತಷ್ಟು ಮರುಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಾಜಕಾರಣವು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಗಳ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವಿಕೆ ಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಭಾಷಾ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಗಳ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಸಾಕಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಗೂರ್ಖಾ ಫಾರ್ ಗೂರ್ಖಾಲ್ಯಾಂಡ್ನಂತಹ ಕೆಲವು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಗುರುತುಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಜಾರ್ಖಂಡ್ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ಕೆಲವು ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ, ಗೂರ್ಖಾ ಹಿಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್–ಅನ್ನು 1988 ರಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಾಯಿತು.

ಜಾತಿವಾದ

ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಮೀಸಲಾತಿ ನೀತಿಯ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತಿವಾದವು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೊಳಕು ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳ ನಡುವೆ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಅಂತರವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆ. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಸಂವಿಧಾನದ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ಸೀಮಿತ ಅವಧಿಗೆ ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಗಳು ಮತ್ತು ಜಾತಿ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಕಾಯ್ದಿರಿಸುವುದು ಜಾತಿ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಅಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಜಾತಿ ಸಂಘರ್ಷದ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಜಾತಿವಾದವನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ದುಷ್ಟ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜಾತಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಸಮಾಜವಾದಿ ಸಮಾಜದ ಸಮತಾವಾದಿ ಮಾದರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಜಾತಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಗತ್ಯವಾದ ದುಷ್ಟವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸವಾಲನ್ನು ಒಡ್ಡುವ ಒಂದು ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಜನರು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಲು ಪರ್ಯಾಯ ಆಧಾರಗಳ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಜಾತಿ ಭಾರತೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಭಾಷಿಕ ಅಂಶ

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರುವ ವಿವಿಧ ಭಾಷಾ ಗುಂಪುಗಳ ಜನರು ತಮ್ಮದೇ ರಾಜ್ಯಗಳ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಷಯಗಳ ಪರಿಗಣನೆಯನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಭಾಷಾ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವನೆಯ ಸವೆತವು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಾರ್ವಭೌಮತೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಂತರ, ರಾಜಕೀಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರಬಲ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಭಾಷಾ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವನೆ ಕ್ರಮೇಣ ಸವೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷಾ ಉದ್ವಿಗ್ನತೆಗಳು ದ್ವಿಭಾಷಾ ಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಕೊಂಕಣಿ ಮತ್ತು ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಗೋವಾಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವ ಜನರ ನಡುವೆ ಸಂಘರ್ಷವಿದೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ, ರಾಜ್ಯ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆಯಲು ಜನರಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಕೋಮುವಾದ

ವಿಶಾಲವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದರೆ, ಕೋಮುವಾದವು ಯಾವುದೇ ಸಾಮಾಜಿಕ–ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುಂಪು ತನ್ನ ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಇತರ ಗುಂಪುಗಳ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಗರಿಷ್ಠಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಜಾತ್ಯತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ – ಭಾರತವು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ರಾಜ್ಯ. ಭಾರತೀಯ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾತ್ಯತೀತತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ ಶಾಂತಿಯುತ ಸಹಬಾಳ್ವೆ ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ರಾಜ್ಯ. ಆದರೂ, ಭಾರತದಂತಹ ಜಾತ್ಯತೀತ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಕೋಮು ಸಂಘರ್ಷಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ, ನೋಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಓದುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಸಮಾಜವಾದದ ಗುರಿಗಳತ್ತ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಾಜ್ಯವು ಕೋಮು ಸಂಘರ್ಷಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ.

ಭಾರತದ ವಿವಿಧ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮುದಾಯಗಳು ಸಂಯಮದ ಮೂಲಕ ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಸಹಬಾಳ್ವೆ ನಡೆಸಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪುರಾವೆಗಳಿವೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಪುರಾವೆಗಳೂ ಇವೆ. ಹಿಂದೂಗಳು ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರ ನಡುವೆ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಘರ್ಷಣೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. 80ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಪ್ರಮುಖ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೆಂದರೆ ಕೋಮು ವಿಭಜನೆ ಸಮಸ್ಯೆ. ಒಂದು ಗುಂಪು ತನ್ನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಗುರುತನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಗುಂಪಿನ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದಾಗ, ಕೋಮು ವಿಭಜನೆಗಳು ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತವೆ. ಮೊರಾದಾಬಾದ್, ಮೀರತ್, ಅಲಿಗ ಮತ್ತು ಬೊರೋಡಾ ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ನಗರಗಳು ಕೋಮು ಗಲಭೆಗಳ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳು

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಶ್ರೇಣೀಕರಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಶ್ರೇಣೀಕರಣವು ಸರಕುಗಳು, ಸೇವೆಗಳು, ಸಂಪತ್ತು, ಅಧಿಕಾರ, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, ಕರ್ತವ್ಯಗಳು, ಹಕ್ಕುಗಳು, ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳು ಮತ್ತು ಸವಲತ್ತುಗಳ ಅಸಮಾನ ವಿತರಣೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಅನುವಂಶಿಕ ಮತ್ತು ಅಂತರ್ವರ್ಧಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಲನಶೀಲತೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಮೇಲ್ಜಾತಿಯ ಗುಂಪುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಭಜನೆಯಾಗುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳು

ವಸ್ತು ಅಭಾವದ ಗ್ರಹಿಸಿದ ಮತ್ತು / ಅಥವಾ ನಿಜವಾದ ಬೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಅಸಮಾಧಾನವು ಜನರು ಭಾರತೀಯ ಒಕ್ಕೂಟದ ಭಾಗವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದರೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಏಕೀಕೃತ ರಾಷ್ಟ್ರ-ರಾಜ್ಯದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗೆ ಅಪಾಯವೆಂದು ಸಾಬೀತಾಗಿದೆ. ಭಾರತದ ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಅಸಮಾನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣದ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಗುಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಂತರ ಅನೇಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಳುವಳಿಗಳಿಗೆ ಅಸಮಾನ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಬಿಹಾರದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಜಾರ್ಖಂಡ್ ಚಳುವಳಿಗಳು, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ಬಂಗಾಳ ಮತ್ತು ಒರಿಸ್ಸಾ ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವಿಕೆಯನ್ನು ಇತರ ವಿಷಯಗಳ ನಡುವೆ ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತವೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುವಾಗ, ಈ ಆಂದೋಲನದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿರುವ ಜನರು, ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಶ್ರೀಮಂತ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಹೊರಹಾಕಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಜನಾಂಗೀಯತೆ ಮತ್ತು ಜನಾಂಗೀಯ ಸಂಘರ್ಷಗಳು

ಜನಾಂಗೀಯತೆ ಮತ್ತು ಜನಾಂಗೀಯ ಸಂಘರ್ಷವು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಆಧುನಿಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ರಾಷ್ಟ್ರ-ರಾಜ್ಯದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ವಿದ್ವಾಂಸರು ಧಾರ್ಮಿಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ, ಜನಾಂಗೀಯತೆ ಮುಂತಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ನಾಗ ಬುಡಕಟ್ಟು

ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗಿದ್ದರೂ, ನಾಗರು ತಮ್ಮನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರವೆಂದು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಜನಾಂಗೀಯತೆಯ. "ಎಥ್ನೋನೇಶನಲಿಸಮ್" ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಈಶಾನ್ಯ ಭಾರತದ ಜನಾಂಗೀಯ ಗುಂಪುಗಳ ಸ್ವ-ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಗುರುತಿನ ಹೋರಾಟದ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತದೆ. ಜನಾಂಗೀಯ ಗುರುತಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾದ ರಾಜಕೀಯ ಚಳುವಳಿಯ ವಿದ್ಯಮಾನವೇ ಜನಾಂಗೀಯತೆ. ಜನಾಂಗೀಯ ಘರ್ಷಣೆಗಳ ಸ್ಫೋಟದಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣವು ಸವಾಲಾಗಿತ್ತು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಮೂದಿಸಬಹುದು.

ಐವತ್ತರ ದಶಕದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನಾಗಾಲ್ಯಾಂಡ್ ಮತ್ತು ಮಣಿಪುರದಲ್ಲಿ ಬಂಡಾಯವು ಬೇರು ಬಿಟ್ಟಿತು, ಗಣರಾಜ್ಯ (ಭಾರತದ) ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ, ಅರವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಮಿಜೋರಾಂನಲ್ಲಿ, ಎಪ್ಪತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪುರದಲ್ಲಿ, ಅಸ್ಸಾಂನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಎಂಭತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಮೇಘಾಲಯ ಮತ್ತು ಅರುಣಾಚಲ ಪ್ರದೇಶ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಬಿ ಆಂಗ್ಲಾಂಗ್ (ಅಸ್ಸಾಂ ಜಿಲ್ಲೆ) ಕೂಡ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸನ್ನದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಭಾರತದ ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ, "ಈಶಾನ್ಯ" ಎಂಬ ಪದವು ಜನಾಂಗೀಯ ರಾಜಕೀಯ ಚಳುವಳಿಗಳಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಲು ಬಹುತೇಕ ಬಂದಿದೆ. 1947 ರಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ, ಈ ಪ್ರದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು ದಶಕದವರೆಗೂ ಶಾಂತತೆಯನ್ನು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಪ್ರತಿ ದಶಕವು ರಾಜಕೀಯ ಅಶಾಂತಿಯ ಹೊಸ ಚಳುವಳಿಗಳನ್ನು ಕಂಡಿತು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಕ್ರಾಂತಿಗಳತ್ತ ತಿರುಗಿದವು. ಗುರುತಿನ ಜನಾಂಗೀಯ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಚಳುವಳಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮೂಲವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ವಾದವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಜನಾಂಗೀಯ ರಾಜಕೀಯ ಉಲ್ಬಣದ ವಿಪರೀತ ರೂಪವಾದ ಬಂಡಾಯವು ಏಳು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡುಗಿಸಿದೆ, ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಎರಡು ರಾಜ್ಯಗಳು ಇದೇ ರೀತಿಯ ಆಂದೋಲನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ ಎಂಬ "ನಿಬಾನ್ ಬೋರಾ" ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ.

ಬುಡಕಟ್ಟು ಗುರುತು

ಭಾರತೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಖಾಸಿ, ನಾಗ ಅಥವಾ ಮಿಜೊ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದವರು ಮುಖ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. "ಬುಡಕಟ್ಟು" ಎಂಬ ವಿಲಕ್ಷಣ ಪದವು ಹೆಸರನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವ ಜನರ ಪ್ರಾಚೀನತೆ ಮತ್ತು ಕೀಳರಿಮೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈಶಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದವರ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸ್ವ-ತಿಳುವಳಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ಪ್ರಾಚೀನತೆ ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುವ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯ ವರ್ತನೆ ಗಂಭೀರ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿದೆ. ಅಂತಹ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಅವರ ಜನಾಂಗೀಯ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಗುರುತನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಭಯ ಅವರಲ್ಲಿ ಬಂಡಾಯದ ಜನಾಂಗೀಯ ರಾಜಕೀಯ ಚಳುವಳಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ನಾಗಾಲ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿನ ಬಂಡಾಯದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚುವಲ್ಲಿ, 'ಅಸೊಸೊ ಯೋನುವೊ' ಅವರು 'ಬುಡಕಟ್ಟು-ಅಲ್ಲದವರರೊಂದಿಗಿನ ಸಂವಾದದ ಜನರ ಅಹಿತಕರ ಅನುಭವವನ್ನು ಕ್ರಾಂತಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆಂದು ಆರೋಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾಗಾ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನ ಮೂಲ ಬೇಡಿಕೆಯು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟು-ಅಲ್ಲದವರೊಂದಿಗಿನ ಅವರ ಸಂವಾದದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಗುರುತನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಭಯವನ್ನು

ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರು ಹಿಂದೂ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಮಧ್ಯೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಸ್ವತಂತ್ರ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು ನಾಗಾಲ್ಯಾಂಡ್ ರಾಜ್ಯ.

ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಪಾತ್ರ

ಜಿ. ಅಲೋಸಿವ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಭಾರತೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ, ಇದುವರೆಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಬಲ ಭಾರತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಸ್ವಯಂ–ಗುರುತಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿರುವವರು ಅಂತಹ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಮತ್ತು ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ಚಳುವಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಳೆದ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರ–ರಾಜ್ಯವಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮನ್ನು 'ರಾಷ್ಟ್ರ' ಎಂದು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜೋಡಿಸಬಲ್ಲ ಕೇಂದ್ರ ಸಮಗ್ರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಭಾರತ ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಿದೆ. ಭೌಗೋಳಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳು ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಭಾರತವು ತನ್ನ ವಿಶಾಲತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಇದು ಯಾವಾಗಲೂ ರಾಜಕೀಯ ಒಕ್ಕೂಟವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಹೊಸ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಒಗ್ಗಟ್ಟನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು ದೇಶದ ಮಹಾನ್ ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ದೇಶದ ಪ್ರಮುಖ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ.

ಧರ್ಮಗಳು ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳು, ಜಾತಿಗಳು ಮತ್ತು ಉಪಜಾತಿಗಳು, ಪಂಥಗಳು ಮತ್ತು ಬಣ್ಣಗಳು, ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಉಡುಗೆ ಮಾದರಿಗಳು, ಉಪಭಾಷೆಗಳು, ಲಿಪಿಗಳು ಮತ್ತು ಭಾಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಯು ಆರೋಗ್ಯಕರ ರಾಜಕೀಯ ಗಮನವನ್ನು ನೀಡುವ ಆರೋಗ್ಯಕರ ರಾಜಕೀಯ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತವು ಹಿಂದಿನದನ್ನು ನಂಬಿದೆ. ಸೃಜನಶೀಲತೆ ಮತ್ತು ನಿರಂತರತೆಯ ಮೂಲಕ ಬದಲಾವಣೆ ಹಾಗೂ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಏಕತೆಯ ಭಾವನೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖವಾದುದು. ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಚಿಸಲಾದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತವೆ. ತಮಿಳುನಾಡು, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ಮಿಜೋರಾಂ, ಜಮ್ಮು ಮತ್ತು ಕಾಶ್ಮೀರದಂತಹ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆಗಳಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಇಂತಹ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಕೇಂದ್ರ–ರಾಜ್ಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸಂಕೀರ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಈ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣಕ್ಕೆ ಸವಾಲನ್ನೊಡ್ಡುವ ಅಂಶಗಳಾಗಿವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣವು ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಸದೃಢ ಮತ್ತು ಸಂಘಟಿತವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ವಿವಿಧ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಜನಾಂಗೀಯ, ಭಾಷಿಕ ಅಂಶಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಜನರನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಡಿದಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ಪರಸ್ಪರ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೀಕರಣವು ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ದೊಡ್ಡ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣವು ಎಲ್ಲಾ ನಾಗರಿಕರಲ್ಲಿ ದೇಶಭಕ್ತಿ ತುಂಬುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮೊದಲು ತಮ್ಮನ್ನು ಭಾರತದ ಪ್ರಜೆಗಳೆಂದು ನಂತರ ಹಿಂದೂಗಳು, ಮುಸ್ಲಿಂಮರು ಅಥವಾ ಇತರರು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಗಳಲ್ಲಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣವು ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ, ಸಹೋದರತ್ವದಿಂದ ಬದುಕು ಸಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕೀಕರಣವು ಒಂದು ಭಾವನೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಜನರಲ್ಲಿ

ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಅಥವಾ ದೇಶಪ್ರೇಮವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ದೇಶದ ನಾಗರಿಕರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಗುರುತನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಮೂಲಕ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಎಂದು ಭಾವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಬಿಪಿನ್ ಚಂದ್ರ. (2012). *ಆಧುನಿಕ ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸ.* ನವಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಕಾಶನ.
- ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ. ಕೋ. (2013). *ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣ.* ಲೋಹಿಯಾ ಪ್ರಕಾಶನ.
- ಪಾಲಾಕ್ಷ. (2012). *ಆಧುನಿಕ ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸ.* ಎಸ್ ಎಸ್ ಬಾವಿಕಟ್ಟಿ ಪ್ರಕಾಶನ.
- Barthwal C P. (1990). *National Integration in India since Independence.* New Royal Book Company.
- Basu, Bharathi and Rukma Rao. (1979). *The Concept of National Integration.* Indian Educational Review. pp. 78-85.
- Bhattacharya Vivek. (1985). *Towards National Unity and Integration.* Metropolitan.
- Bose Nirmal. (1991). National Integration. *The Indian Journal of Political Science.* 52. 1-14.
- Gyan Prakash Pandey. Paromita Das. (2018). *Mass Media and National Integration: Freedom and Responsibility.* Mittal Publications.
- Iqbal Narain, D. B. (1967). *State Politics in India.* Meenakshi Prakashan.
- Kausar Azam, (1981). *Political Aspects of National Integration.*
- Khan Rafiq. (1970). *National Integration its Meaning and Relevance.* Vavachetva Prakashan.
- Kishore Satyendra. (1987). *National Integration in India.* Sterling Publishers.
- Koul John Mohn. (1963). *Problem of National Integration.* People Publishing House.
- Singh, S. (2018). *G S Ghurye on caste in India.* Rajras.
- Thirtha N V. (1964). *National Integration: A Study of Social Foundations of Education.* Delhi: University Publisher.